

kurrere, og over for hvilke de derved paa Forhaand faa en Fordel. Da Udviklingen mere og mere gaar i den Retning, at Fabrikvirksomheder og Handelsforretninger drives under Form af Aktieselskaber, bliver det saa meget værre for Kommunerne, at der gives disse en lovbestemt Skattebegunstigelse, og det skulde ikke overraske mig, om dette for enkelte Kommuner kunde faa ret betænkelige Følger. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Ændringsforslag Nr. 32. — Ændringsforslag Nr. 43 gaar ud paa, at Spare- og Laanekasser ikke skulle undtages fra at svare Kommuneskat. Her indskrænker Lovforslaget sig ikke, saaledes som ved Aktieselskaber, til at fastsætte en bestemt mindre Skat, men gør Skridtet fuldt ud ved ganske at fritage Sparekasser for at svare Skat til Kommunen. Dette forekommer mig at være en endnu mere iøjnefaldende urimelig Bestemmelse, idet Sparekasser netop have en særlig god Skatteevne. De lægge Aarets Fortjeneste op og forøge derved stadig Kassens Formue, der ikke tilhører nogen. Det drejer sig heller ikke om ubetydelige Beløb, som Sparekasserne eje, hvad der vil fremgaa af den sidste Beretning fra Sparekasseinspektøren, der findes i Ministerialtidende. En enkelt Provinssparekasse ejer saaledes en Kapital af 2 Mill. Kr. foruden et særligt Dækningsfond af 887,000 Kr., altsaa henimod 3 Mill. Kr. Den aarlige Rente heraf er ca. 115,000 Kr. Af denne aarlige Indtægt og af denne Kapital skal der ikke svares en Øre i Skat til den Kommune, hvori Sparekassen virker og har sin lønnende Forretning. Nu svarer ikke sjældent, navnlig de større Sparekasser, en frivillig Skat til Kommunen i Erkendelse af det rimelige og billige heri, men bliver det lovbestemt, at de ikke skulle svare Skat, tvivler jeg meget om, at de ville vedblive hermed, og det kan maaske endog være et Spørgsmaal, om de tør opføre en frivillig Skat til Udgift i Regnskabet uden at risikere Revisionsudsættelse. Jeg anbefaler derfor ogsaa Ændringsforslag Nr. 43.

Med Hensyn til Lovforslagets § 7, som er omtalt af de to foregaaende ærede Talere, da indeholdes der jo her nogle af de vigtigere Bestemmelser i det Afsnit, der nu er under Forhandling. Jeg foretræk-

ker selvfølgelig Bestemmelserne med de Ændringer, som ere foreslaaede af Mindretallet, da jeg er Medforslagsstiller; men det vilde meget bidrage til at forsone mig med Lovforslagets Bestemmelser, hvis den højtærede Minister vilde anvende den Bestemmelse, der blev omtalt af den foregaaende Taler, og som findes i sidste Punktum af 1ste Stykke af § 7, hvorefter Ministeren under særlige Forhold efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling kan foretage Afvigelser fra den almindelige Skattevedtægt, saaledes at der herved toges et væsentligt Hensyn til den særlige Ligningsmaade, man har benyttet i en Kommune i en lang Aarrække og befundet sig vel ved. Efter hvad den sidste ærede Taler ytrede, er der jo Udsigt til, at Undtagelsesbestemmelsen vil finde Anvendelse — det haabede han i alt Fald — for Frederiksberg; men der er ganske sikkert flere Kommuner, hvor man vilde sætte Pris paa, at denne Undtagelsesbestemmelse kunde komme til Anvendelse, bl. a. saadanne Kommuner, hvor der har været særlige Beskatningsforhold til Stede. Jeg venter ikke, at den højtærede Minister vil kunne give noget bestemt Løfte i saa Henseende, da det naturligvis i det enkelte Tilfælde vil komme til at bero paa samtlige de Forhold og Omstændigheder, der ere til Stede. Det er derfor kun en Hensigt, jeg paa dette Punkt har villet tillade mig at rette til den højtærede Minister.

Sonne: Den ærede Mindretalsordfører (P. G. C. Jensen) udtalte om § 16, at den specielt var skaaren til efter Landbrugets Tarv, og jeg tør formentlig gaa ud fra, at han dermed særlig har haft for Øje en Bestemmelse i den paagældende Paragraf, der gaar ud paa, at kommunal Skattepligt ikke skal paahvile Foreninger, sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter, selv om Foreningernes Virksomhed ikke helt begrænses til Medlemmernes Kreds. Det er mig bekendt, at denne Bestemmelse i vide Kredse fortolkes saaledes, at der derigennem er reserveret Landbrugets Andelselskaber en privilegeret Særstilling. Det antages nemlig, at et Andelsslagteri, der har aabnet Udsalg af sine Produkter i sin Opholds-